

М. Я. Бабич, М. В. Яцюк

Водний кодекс України

ВОДНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ – основний законодавчий акт, що регулює суспільні відносини щодо володіння, користування і розпорядження водними об'єктами на території країни. В. к. є одним із базових документів забезпечення правових відносин у [водному законодавстві](#). Введений у дію 1995 (зі змінами та доповненнями – 2000). В. к. складається з преамбули та 6-ти розділів («Загальні положення», «Державне управління і контроль у галузі використання й охорони вод та відтворення водних ресурсів», «Водокористування», «Охорона вод», «Спори з питань використання й охорони вод та відтворення водних ресурсів», «Відповідальність за порушення водного законодавства», «Міжнародні відносини»). У 1-му розділі викладено заг. положення, що регламентують завдання водного законодавства України, компетенцію ВР України, ВР АР Крим, а також місц. рад нар. депутатів щодо участі у регулюванні водних відносин у державі. 2-й розділ присвяч. питанням держ. упр. і контролю у галузі використання й охорони вод та відтворення водних ресурсів. У ньому визначені держ., міждерж. та регіонал. програми у галузі використання й охорони вод та відтворення водних ресурсів, а також органи влади, на які покладено таке управління. Також регламентовано завдання держ. обліку вод та держ. водного кадастру; екон. механізми регулювання рац. водокористування, охорони вод та відтворення водних ресурсів; вимоги щодо стандартизації і нормування у водокористуванні та охороні вод тощо. У 3-му розділі визначені права та обов'язки водокористувачів, види і порядок водокористування. Також окреслені особливості спец. водокористування у різних галузях економіки; визначені умови скидання стічних вод у водні об'єкти; встановлено порядок експлуатації водогосп. споруд і систем. 4-й розділ визначає порядок та механізми користування землями водного фонду, а також встановлення водоохорон. зон і прибереж. захис. смуг та обмеження госп. діяльності в їх межах. Крім того, встановлено вимоги щодо розміщення, проектування, будівництва, реконструкції і введення в дію підприємств, споруд та ін. об'єктів, які впливають на стан вод; визначено механізми запобігання шкідливим діям вод та аваріям на водних об'єктах тощо. У 5-му розділі встановлено, що порядок та механізми вирішення спорів з питань використання й охорони вод та відтворення водних ресурсів розглядаються держ. органами охорони природ. довкілля, водного господарства, місц. радами та судами у порядку, встановленому законодавством. Порушення вимог водного законодавства тягне

за собою відповідальність відповідно до вимог чинного законодавства України. 6-й розділ встановлює порядок застосування норм міжнародних договорів щодо використання й охорони та відтворення водних ресурсів.

Рекомендована література

1. Водний кодекс України. К., 2000.

Бібліографічний опис:

Водний кодекс України / М. Я. Бабич, М. В. Яцюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-27323>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).